

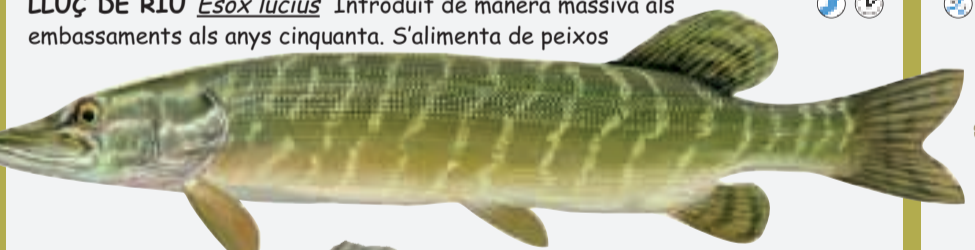

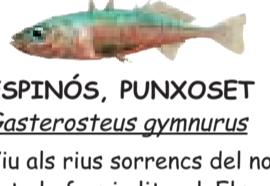

Peixos de riu dels Països Catalans

 <p>LLAMPREA DE MAR <i>Petromyzon marinus</i> De pell nua, amb esquelet cartilaginós. Sense mandíbules. Fa la posta als rius en llits de pedres</p>	 <p>ANGUILA <i>Anguilla anguilla</i> Peix d'activitat nocturna, es reproduïx al mar dels Sargassos. Els alevins, coneguts com a angules, retornen als rius per créixer</p>	 <p>SABOGA <i>Alosa fallax</i> Espècie marina de la família de les sardines. Només es troba als rius per fer la posta, durant la primavera</p>	 <p>MADRILLETA ROJA <i>Chondrostoma arcasii</i> Té taques vermelles característiques a la base de les aletes pectorals, ventrals i anal. Petites poblacions molt localitzades</p>
 <p>ESTURIÓ DE L'ATLÀNTIC <i>Acipenser sturio</i> D'aspecte primitiu. Entra en el tram inferior dels grans rius per fer la posta. Comú a l'Ebre fins a la meitat del segle passat. Espècie en perill crític</p>	 <p>BOGA DE RIU <i>Chondrostoma polylepis</i> Originària del Tajo, ha arribat a les conques mediterrànies amb el transvasament Tajo-Segura</p>	 <p>MADRILLA DE L'EBRE <i>Chondrostoma miegi</i> L'únic peix de riu que s'alimenta d'algues, que arrenca amb el llavi inferior corni. Es troba a la part alta de la columna d'aigua</p>	 <p>LOINA, MADRILLA DEL XÚQUER <i>Chondrostoma arrigonis</i> Madrilla que tan sols es troba al Xúquer</p>
 <p>TRUITA COMUNA <i>Salmo trutta</i> Típica de rius de muntanya. Coloració molt variable d'un riu a un altre. Als rius mediterranis, no és migradora</p>	 <p>BARB DE GRAELLS, BARB DE L'EBRE <i>Barbus graellsii</i> De cos més allargat i esvelt que altres barbs. Coloració de tons verdosos i grocs. Fa moles junt amb bagres i madrilles. També es troba al Llobregat i al Ter</p>	 <p>GOBI <i>Gobio lozanoi</i> D'aparença corporal reticulada. Descrit com a nova espècie fa només tres anys</p>	 <p>MADRILLA DEL TÚRIA <i>Chondrostoma turiense</i> Espècie de madrilla present als rius Túria i Millars</p>
 <p>BARB DEL SEGURA <i>Barbus sclateri</i> Similar al barb de l'Ebre, però més robust. Només es troba al riu Segura</p>	 <p>BARB MEDITERRANI <i>Barbus guiraonis</i> És similar al barb de l'Ebre, amb predomini de les tonalitats grises o marronoses. Present als rius del País Valencià</p>	 <p>LLOPET DE RIU, RABOSETA <i>Cobitis paludica</i> Peix bentònic que viu en trams baixos dels rius, en zones de poc corrent, amb sorra i vegetació aquàtica</p>	 <p>BAGRA <i>Squalius cephalus</i> Cos d'aspecte reticulat i gruixut, amb cap i ulls grossos. Es troba a tots els rius, des de l'Ebre fins a la Muga</p>
 <p>BARB CUA-ROIG <i>Barbus haasi</i> El seu nom prové de la tonalitat vermellosa de les aletes ventrals, anal i caudal, més intensa durant el període reproductor. Es troba del Llobregat cap al sud</p>	 <p>BARB DE MUNTANYA <i>Barbus meridionalis</i> Similar al barb cua-roig. De cap més petit. Es troba des del Besòs fins a la Muga</p>	 <p>LLOPET IBÈRIC <i>Cobitis calderoni</i> Bentònic. Viu en rius de la conca de l'Ebre més freds que el llopet de riu. Prefereix trams de sorra i grava amb aigües netes</p>	 <p>TENCA <i>Tinca tinca</i> Les escates petites li donen un aspecte encuirat. Prefereix les zones de fons fangós sense corrent de rius i llacs. No s'ha de confondre amb la carpa, anomenada "tenca" al delta de l'Ebre</p>
 <p>BARB ROIG <i>Phoxinus phoxinus</i> Present en rius i llacs d'aigües ben oxigenades. En els mascles, els llavis i la base de les aletes es tornen vermells durant el període reproductor</p>	 <p>LLOP <i>Barbatula barbatula</i> Bentònic. Es troba en rius de la conca de l'Ebre, en zones de corrent moderat amb abundant presència de sorra, grava i pedres</p>	 <p>CAVILAT <i>Cottus gobio</i> Es troba només a la Garona. Cos sense escates. Fa nius a les cavitats de les roques, que cuida el mascle</p>	 <p>BAVOSA DE RIU <i>Salaria fluviatilis</i> Sense escates. Fa la posta en petites cavitats sota les roques, que vigila el mascle</p>
 <p>LLUÇ DE RIU <i>Esox lucius</i> Introduït de manera massiva als embassaments als anys cinquanta. S'alimenta de peixos</p>	 <p>CARPÍ <i>Carassius auratus</i> Semblant a la carpa, però sense barbillons. Criat com a peix ornamental, el seu color varia de gris a taronja</p>	 <p>TRUITA IRISADA <i>Oncorhynchus mykiss</i> D'origen nord-americà. No es reproduïx de manera natural als rius on s'introdueix</p>	 <p>ALBOR, ALBURN <i>Alburnus alburnus</i> Originari de l'Europa central. Té escates grans, argentades i fràgils. Ha substituït la madrilla en molts rius</p>
 <p>CARPA <i>Cyprinus carpio</i> Té una gran tolerància a les condicions adverses. D'origen eurasiàtic, va ser introduïda fa segles. Prefereix aigües fondes i sense corrent</p>	 <p>PERCA <i>Perca fluviatilis</i> Predadora d'origen europeu, s'ha introduït els últims anys en alguns embassaments i a la part baixa de l'Ebre. Menja peixos</p>	 <p>PEIX SOL <i>Lepomis gibbosus</i> D'origen nord-americà, pot arribar a ser molt abundant localment. Petit predador</p>	 <p>PSEUDORASBORA <i>Pseudorasbora parva</i> D'origen asiàtic, es va introduir al delta de l'Ebre fa uns cinc anys. Ara ja es troba a l'Ebre fins a arribar a l'Aragó</p>
 <p>RUTIL, MADRILLETA VERA <i>Rutilus rutilus</i> Espècie d'origen europeu. Prefereix zones de corrent reduït i abundant vegetació aquàtica</p>	 <p>PEIX GAT <i>Ameiurus melas</i> De coloració negra i amb pell nua. Procedent d'Amèrica del Nord, és un peix omnívor, que prefereix trams de riu sense corrent</p>	 <p>PERCA AMERICANA <i>Micropterus salmoides</i> D'origen nord-americà. És un gran predador de peixos, amfibis i aus. Prefereix les zones sense corrent amb vegetació</p>	 <p>SILUR <i>Silurus glanis</i> Piscívor. Originari del Danubi, és el peix més gran d'Europa. Pot arribar a fer tres metres de longitud</p>
 <p>GARDÍ <i>Scardinius erythrophthalmus</i> Cos aplanat lateralment, molt alt a la part mitjana. És una espècie gregària, d'origen centreeuropeu, típica de zones d'aigües lentes amb abundant vegetació aquàtica</p>	 <p>LUCIPERCA, SANDRA <i>Sander lucioperca</i> Originari del nord d'Europa, va ser introduït legalment a la Península. Menja peixos. Busca llocs fondos i d'aigua calma</p>	 <p>GAMBÚSIA <i>Gambusia holbrooki</i> D'origen nord-americà. Peix vivípar, amb una gran capacitat reproductora i de colonització. Acostuma a viure un any i pot reproduir-se amb pocs mesos de vida</p>	 <p>ESPINÓS, PUNXOSET <i>Gasterosteus gymmnurus</i> Viu als rius sorrencs del nord i a tota la franja litoral. El mascle és territorial i defensa els nius, fets amb vegetació aquàtica</p>

Espècies autòctones

Espècies introduïdes

Espècies autòctones

Espècies introduïdes